

דברים לזכרו של מישר ערן ויזל ז"ל – 3/12/2010

לעת בוקר קדרו לא רק שמי הכרמל הבורעים מאש אלא גם רחובותיה של העיר קריית ביאליק. הבשורה המרה על נפילתו של מישר ערן ויזל מצאה אותנו כואבים ומזועזעים.

פזית, לינוי הפעוטה שתגדל ללא אב, משפחה יקרה, נס חג החנוכה לא היה פה. יקירכם, בן עירנו, מישר ערן ויזל, שחרף נפשו להציל חיי אחרים, לא שרד את האש המאכלת ששטפה את הר הכרמל.

הבחור התמיר והחסון, החייכן ומאיר הפנים, שראה תמיד את הכול דרך חצי הכוס המלאה, מצא את מותו בעת מילוי תפקידו. יחד עם חבריו, צוערי קורס הקצינים של שירות בתי הסוהר, יצא לחלץ את הכלואים בכלא דמון. הוא לא שב מן המשימה. בסביבות השעה 04.00 לפנות בוקר נסתיימו שאריות התקווה. ערן זוהה כחלל אסון הדליקה בכרמל.

עבור ערן היה זה אך מובן כי יצא למשימה שהוטלה עליו. איש לא שיער את אשר יקרה והנורא מכל קרה.

ערן בחר לשרת בשירות בתי הסוהר, לעבוד עם שולי החברה, עם אלה שפשעו בחברה הישראלית. הוא ראה שליחות בשירותו בשירות בתי הסוהר. למצער, מדובר היה בשירות קצר של ארבע שנים, שנגדע באיבו, בטרם עת.

נפילת ערן מבטאת את חוסנה של החברה הישראלית, חברה של ערבות הדדית, שאינה משאירה מאחור גם את אלה שחטאו ופשעו. העיר קריית ביאליק אבלה על ערן ויזל, שיחד עם פזית הקימו ביתם בקריית ביאליק לפני חמש שנים.

לפני מספר ימים היו אצלי נציגי משרד הביטחון לדון על הקמת האנדרטה החדשה לחללי כוחות הביטחון בני קריית ביאליק. ייחלנו שם שלא נצטרך להוסיף עוד שמות נופלים לאנדרטה החדשה, כל כך מהר התבשרנו ערן כי שמך יצטרך ל-135 החללים תושבי קריית ביאליק. בחג החנוכה הזה החליפה את להבת נרות החג האש המאכלת, אש רעה וקטלנית, אש שקטלה לנו את תושב עירנו, ערן ויזל. יהי זכרו של ערן חקוק בלב ישראל לדור דור.